

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

avis 77.714/2
du 28 mai 2025

sur

un avant-projet de loi 'modifiant
diverses dispositions en vue de
l'exécution de certaines
dispositions du
règlement (UE) 2024/886
modifiant les
règlements (UE) n° 260/2012
et (UE) 2021/1230 et les
directives 98/26/CE
et (UE) 2015/2366 en ce qui
concerne les virements instantanés
en euros, et de la transposition de la
directive (UE) 2024/1174
modifiant la directive 2014/59/UE
et le règlement (UE) n° 806/2014
en ce qui concerne certains aspects
de l'exigence minimale de fonds
propres et de dettes éligibles'

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 77.714/2
van 28 mei 2025

over

een voorontwerp van wet 'tot
wijziging van verscheidene
bepalingen met het oog op
de uitvoering van sommige
bepalingen van
Verordening (EU) 2024/886
tot wijziging van
Verordeningen (EU) nr. 260/2012
en (EU) 2021/1230 en
Richtlijnen 98/26/EG
en (EU) 2015/2366 wat betreft
instantovermakingen in euro's, en
de omzetting van
Richtlijn (EU) 2024/1174 tot
wijziging van Richtlijn 2014/59/EU
en Verordening (EU) nr. 806/2014
met betrekking tot bepaalde
aspecten van het minimumvereiste
voor eigen vermogen en in
aanmerking komende passiva'

Le 5 mai 2025, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances et des Pensions, chargé de la Loterie nationale et des Institutions culturelles fédérales à communiquer un avis dans un délai de trente jours sur un avant-projet de loi 'modifiant diverses dispositions en vue de l'exécution de certaines dispositions du règlement (UE) 2024/886 modifiant les règlements (UE) n° 260/2012 et (UE) 2021/1230 et les directives 98/26/CE et (UE) 2015/2366 en ce qui concerne les virements instantanés en euros, et de la transposition de la directive (UE) 2024/1174 modifiant la directive 2014/59/UE et le règlement (UE) n° 806/2014 en ce qui concerne certains aspects de l'exigence minimale de fonds propres et de dettes éligibles'.

L'avant-projet a été examiné par la deuxième chambre le 28 mai 2025. La chambre était composée de Patrick RONVAUX, président de chambre, Christine HOREVOETS et Laurence VANCRAVEBECK, conseillers d'État, Sébastien VAN DROOGHENBROECK, assesseur, et Béatrice DRAPIER FACCO, greffier.

Le rapport a été présenté par Aurore PERCY, auditeur, et Timo TALLGREN, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Patrick RONVAUX.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 28 mai 2025.

*

Op 5 mei 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vice-eersteminister en Minister van Financiën en Pensioenen, belast met de Nationale Loterij en de Federale Culturele Instellingen verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van verscheidene bepalingen met het oog op de uitvoering van sommige bepalingen van Verordening (EU) 2024/886 tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 260/2012 en (EU) 2021/1230 en Richtlijnen 98/26/EG en (EU) 2015/2366 wat betreft instantovermakingen in euro's, en de omzetting van Richtlijn (EU) 2024/1174 tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU en Verordening (EU) nr. 806/2014 met betrekking tot bepaalde aspecten van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva'.

Het voorontwerp is door de tweede kamer onderzocht op 28 mei 2025. De kamer was samengesteld uit Patrick RONVAUX, kamervoorzitter, Christine HOREVOETS en Laurence VANCRAVEBECK, staatsraden, Sébastien VAN DROOGHENBROECK, assessor, en Béatrice DRAPIER FACCO, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Aurore PERCY, auditeur, en Timo TALLGREN, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Patrick RONVAUX.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 mei 2025.

*

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite essentiellement son examen à la compétence de l'auteur de l'acte, au fondement juridique [‡] ainsi qu'à l'accomplissement des formalités prescrites, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées.

FORMALITÉS PRÉALABLES

1. L'article 36, paragraphe 4, du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)' (ci-après : le « RGPD »), combiné avec son article 57, paragraphe 1, c), le considérant 96 de son préambule, et, le cas échéant, l'article 2, alinéa 2, de la loi du 30 juillet 2018 'relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel', prévoit une obligation de consulter l'autorité de contrôle, en l'occurrence l'Autorité de protection des données visée dans la loi du 3 décembre 2017 'portant création de l'Autorité de protection des données', dans le cadre de l'élaboration d'une proposition de mesure législative devant être adoptée par un parlement national, ou d'une mesure réglementaire fondée sur une telle mesure législative, qui se rapporte au traitement de données à caractère personnel.

En l'espèce, l'article 10 de l'avant-projet se rapporte à un tel traitement.

Interrogée sur la consultation de l'Autorité de protection des données, la déléguée a répondu ce qui suit :

« Neen, het betreft de letterlijke omzetting van de bepalingen van de (gewijzigde) richtlijn die een verwerking van persoonsgegevens inhouden. De legaliteit en finaliteit van de verwerking vloeien hieruit voort.

Bovendien betreft het geen nieuwe verwerking door de Bank, aangezien de Bank in het kader van haar toezicht op financiële instellingen reeds identieke of gelijkaardige persoonsgegevens verwerkt voor gelijkaardige controledoelstellingen. Zie bijv. art. 10 van de wet van 11 maart 2018 (identiteit van aandeelhouders, leiders, commissarissen), art. 335, § 1 van de wet van 25 april 2014 (identiteit van de leiding, de compliancefunctie, personen die onafhankelijke controlefuncties uitoefenen), etc. Zoals op de website van de GBA wordt vermeld, moet de GBA worden geraadpleegd wanneer het gaat om een normatieve tekst "die voorziet in een nieuwe verwerking van persoonsgegevens (bijv. het opzetten van een nieuwe gegevensbank), of die een bestaande verwerking specificeert of wijzigt (bijv. invoering van nieuwe persoonsgegevens in een bestaande gegevensbank)". Het wetsontwerp voorziet niet in een nieuwe verwerking van persoonsgegevens of in een wijziging van een bestaande verwerking.

[‡] S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par « fondement juridique » la conformité aux normes supérieures.

De Bank verwerkt deze gegevens in overeenstemming met het op haar toepasselijk wettelijk kader (in het bijzonder wat de categorie van verwerkte gegevens, betrokken personen, nagestreefde doelstellingen en bewaartermijnen betreft), zoals nader toegelicht in de privacyverklaring voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van prudentiële en AML/CFT-toezichtstaken.

In het licht van het voorgaande is een consultatie van de GBA dus niet vereist ».

Cette explication ne peut toutefois être suivie. Il n'apparaît pas que l'article 36, paragraphe 4, du RGPD confère la moindre latitude quant à l'opportunité de soumettre ou non une mesure législative ou réglementaire à l'autorité de contrôle. Il suffit que cette mesure porte sur un traitement de données tel que défini à l'article 2, paragraphe 1, du RGPD pour que l'obligation de consulter l'Autorité de protection des données s'applique ¹.

Il en est d'autant plus ainsi en l'espèce que l'article 10 de l'avant-projet comporte un nouveau traitement de données s'inscrivant dans le cadre d'un dispositif qui comporte de nouvelles exigences en matière de gouvernance, de mécanismes de contrôle interne et de dispositifs concernant le recours à des services liés à l'utilisation des technologies de l'information et de la communication.

Dans la mesure où l'article 10 de l'avant-projet se rapporte à un traitement de données à caractère personnel, l'avis de cette Autorité doit être recueilli.

2. Interrogée au sujet de la consultation préalable de la Banque centrale européenne, prévue par l'article 2, paragraphe 1, de la décision 98/415/CE du Conseil du 29 juin 1998 'relative à la consultation de la Banque centrale européenne par les autorités nationales au sujet des projets de réglementation', la déléguée a indiqué ce qui suit :

« Neen. De opdrachten waarmee de Bank op grond van Verordening 2024/886 belast wordt, sluiten naadloos aan bij en liggen in het verlengde van de prudentiële toezichts- en oversighttaken waarmee de Bank vandaag de dag al belast is. Als autoriteit die belast is met het toezicht op betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld, komt de Bank de facto als enige in aanmerking om te beoordelen of betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld voldoen aan de vereisten van het wetsontwerp. Zoals hierboven aangehaald, betreffen de bepalingen van Richtlijn 2024/1174 pure omzetting zonder dat zij enige impact hebben op de werking en organisatie van de Bank als afwikkelingsautoriteit. In die omstandigheden is een consultatie van de ECB niet vereist ».

¹ Voir notamment l'avis 77.312/2 donné le 14 janvier 2025 sur un projet devenu l'arrêté royal du 16 mars 2025 'visant à transposer certaines dispositions de la directive (UE) 2022/2464 du parlement européen et du conseil du 14 décembre 2022 modifiant le règlement (UE) n° 537/2014 et les directives 2004/109/CE, 2006/43/CE et 2013/34/UE en ce qui concerne la publication d'informations en matière de durabilité par les entreprises, et portant dispositions diverses'.

En application de l'article 1er, paragraphe 2, de la décision 98/415/CE, les États membres ne sont pas tenus de consulter la BCE sur la transposition de directives de l'Union en droit national ². À propos de cette exception, le « Guide relatif à la consultation de la Banque centrale européenne » ³ énonce ce qui suit :

« La raison d'être de cette exonération réside dans le fait que la BCE a déjà été consultée sur l'acte de l'Union proposé, en vertu de l'article 127, paragraphe 4, du traité, et il est par conséquent inutile d'étendre la fonction consultative de la BCE aux projets de réglementation qui se contentent de transposer cet acte de l'Union. La BCE est d'avis que la même exonération s'applique aux projets de réglementation destinés à mettre en œuvre les règlements de l'Union, à condition qu'ils n'aient aucune incidence sur les questions relevant des domaines de compétence de la BCE, qui soit distincte de l'incidence résultant du règlement lui-même (sur lequel la BCE a été consultée par les institutions de l'Union) » ⁴.

Il énonce également que

« [s]i le projet de réglementation comporte un grand nombre de dispositions sur des sujets divers, la BCE recommande que l'autorité qui la consulte indique les dispositions du projet qui doivent faire l'objet des principaux commentaires de la BCE. Ceci est tout particulièrement pertinent, lorsque le projet de réglementation vise principalement à transposer la législation de l'Union ou à lui donner effet, mais comporte également d'autres dispositions qui vont au-delà de la simple transposition ».

En l'espèce, d'après le tableau de transposition, les articles 12 et 13 de l'avant-projet tendent à transposer l'article 35*bis*, paragraphes 1 et 2, de la directive (UE) 2015/2366, tel qu'inséré par l'article 3, 3), du règlement 2024/886.

Cependant, ils chargent la BNB de missions que la directive ne confie pas expressément aux banques nationales et vont, en conséquence, au-delà d'une simple transposition. Il en est de même en ce qui concerne l'article 1er/1, 2°, alinéa 2, en projet de la loi du 28 avril 1999 (article 3 de l'avant-projet).

En conséquence, ces dispositions doivent être soumises à l'avis de la BCE.

3. Conformément à l'article 19.6 de la loi du 22 février 1998 'fixant le statut organique de la Banque Nationale de Belgique',

« [le Comité de direction de la BNB] fournit des avis aux différentes autorités exerçant un pouvoir législatif ou réglementaire sur tout projet d'acte législatif ou réglementaire qui concerne les missions de contrôle dont la Banque est ou serait chargée ».

² Voir, à cet égard, notamment les avis 73.508/2 donné le 14 juin 2023 sur un avant-projet devenu la loi du 23 novembre 2023 'relative au Fonds de garantie pour les services financiers', *Doc. parl.*, Chambre, 2022-2023, n° 55-3535/001, pp. 87-108, et 76.272/2 donné le 24 juin 2024 sur un avant-projet devenu la loi du 25 mars 2025 'relatif à la résilience opérationnelle numérique du secteur financier et portant dispositions diverses', *Doc. parl.*, Chambre, 2024-2025, n° 56-569/001, pp. 87-95.

³ Consultable à l'adresse suivante : <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/consultationguide201510.fr.pdf>.

⁴ Voir, à cet égard, l'avis 76.272/2.

Interrogée quant à la consultation du Comité de direction de la BNB, la déléguée a répondu ce qui suit :

« De bepalingen van het wetsontwerp zijn voorbereid door de diensten van de Bank, en, wat de omzetting van de bepalingen van Verordening 2024/886 betreft, goedgekeurd door het Directiecomité van de Bank op 29 oktober 2024 (zie uittreksel in bijlage). De bepalingen van Richtlijn 2024/1174 betreffen pure omzetting zonder dat zij enige impact hebben op de werking en organisatie van de Bank als afwikkelingsautoriteit. Er werd geen advies aan het Directiecomité gevraagd op grond van artikel 19, § 6 van de wet van 22 februari 1998, en gelet op het voorgaande is dergelijk advies ook niet nodig ».

Il n'apparaît cependant pas du document transmis par la déléguée que l'article 13 de l'avant-projet a été soumis pour avis au comité de direction de la BNB ⁵. Or, l'article 19.6 de la loi du 22 février 1998 ne confère pas la moindre latitude quant à l'opportunité de soumettre ou non un projet d'acte législatif ou réglementaire au Comité de direction de la BNB. Il suffit que ce projet porte sur les missions de contrôle dont la BNB est ou serait chargée ⁶.

L'auteur de l'avant-projet veillera par conséquent à recueillir l'avis du Comité de direction de la BNB.

4. Si l'accomplissement de ces formalités devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État sur des points autres que de pure forme et ne résultant pas des suites réservées au présent avis, les dispositions modifiées ou ajoutées devraient être soumises à nouveau à l'avis de la section de législation, conformément à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois coordonnées 'sur le Conseil d'État'.

EXAMEN DE L'AVANT-PROJET

Article 3

1. Interrogée sur la raison de la mention des sociétés de bourse à l'article 1er/1, 2°, alinéa 1er, b), en projet de la loi du 28 avril 1999 'visant à transposer la directive 98/26/CE du 19 mai 1998 concernant le caractère définitif du règlement dans les systèmes de paiement et de règlement des opérations sur titres', la déléguée a répondu ce qui suit :

« Het Europees recht en het recht van de meeste lidstaten van de EU kennen enkel de notie van 'beleggingsondernemingen', terwijl naar Belgisch recht de beursvennootschappen een bijzondere categorie van beleggingsondernemingen zijn (zie art. 2 van de wet van 20 juli 2022 op het statuut van de beursvennootschappen). Om alle twijfel uit te sluiten wordt in het wetsontwerp verduidelijkt dat beleggingsondernemingen ook de beursvennootschappen omvatten ».

⁵ Le document fait simplement état d'un accord du Comité de direction sur une « Beleidsnota - Directe toegang tot SFD-designated betaalsystemen betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld » et non sur le projet à l'examen.

⁶ Voir en ce sens l'avis 76.272/2.

Ces explications figureront utilement dans le commentaire de la disposition.

2. À l'article 1er/1, 2°, alinéa 1er, c), en projet, dans la version française, il va de soi que sous le concept de « garantie de l'État » est visée non seulement la garantie fédérale mais aussi la garantie de toute autre autorité publique, comme le suggère au demeurant la version néerlandaise lorsqu'elle évoque l'« overheidsgarantie ».

3. Interrogée sur la raison de l'utilisation du mot « activités » au lieu du mot « fonctions »⁷ dans la version française de l'article 1er/1, 2°, alinéa 1er, d), en projet, la déléguée a répondu ce qui suit :

« De term 'activités' sluit nauwer aan bij het Nederlandse 'werkzaamheden', zonder dat dit inhoudelijk verschilt van 'fonctions'. De Franse versie van de wet van 28 april 1999 hanteert vandaag de dag overigens al de term 'activiteiten' en niet 'fonctions'. Er wordt op dit vlak gekozen voor continuïteit ».

4. Dans la version française du 2°, alinéa 1er, en projet, dans la phrase incidente qui suit le d)⁸, les mots « qui participe à un système et qui est chargée » seront, par sécurité juridique et pour souligner que toutes les entités désignées à l'alinéa 1er sont visées, remplacés par les mots « qui participe à un système et qui est chargé ».

5. À la question de savoir si, à l'article 1er/1, 2°, alinéa 2, en projet, la notion de « personnes morales qui participent à un système de règlement-titres » correspond à l'hypothèse visée à l'article 2, b), *in fine*, de la directive 98/26/CE, tel que modifié par le règlement (UE) 2024/886, à savoir – « si un système est surveillé conformément à la législation nationale et n'exécute que des ordres de transfert au sens du point i), deuxième tiret, ainsi que les paiements résultant de ces ordres » – les entreprises « qui participent à un tel système et qui sont chargées d'exécuter les obligations financières résultant d'ordres de transfert émis au sein de ce système », la déléguée a répondu ce qui suit :

« Artikel 3 van het wetsontwerp herneemt op dit punt louter de huidige bepaling in de wet van 28 april 1999, aangezien deze niet wordt gewijzigd door Verordening 2024/886. Deze kwestie maakt als dusdanig niet het voorwerp uit van de wijziging die wordt aangebracht via het wetsontwerp. Er wordt op dit vlak dus gekozen voor de continuïteit.

⁷ Utilisé à l'article 3 du règlement (UE) 2024/886 et dont l'avant-projet assure l'exécution en droit belge.

⁸ Il n'est pas recommandé d'introduire dans une énumération une phrase incidente qui interrompt l'énumération pour y introduire un élément accessoire propre à un élément énuméré (*Principes de technique législative - Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, www.raadvst-consetat.be, onglet « Technique législative », recommandation 60).

Niettemin kan erop gewezen worden dat deelnemers aan de Belgische systemen bedoeld in artikel 2, § 1, b) van de wet van 28 april 1999 (effectenafwikkelingssystemen) per definitie verantwoordelijkheid dragen voor het nakomen van de financiële verplichtingen die ontstaan uit overboekingsopdrachten die zij invoeren binnen dat systeem. En d'autres termes, les systèmes de règlement-titres désignés à l'article 2, § 1, b) de la loi du 28 avril 1999 sont, en droit belge, les systèmes qui, surveillés conformément à la législation nationale, n'exécutent que des ordres de transfert au sens du point i), deuxième tiret de l'article 2 de la directive 98/26/CE ainsi que les paiements résultant de ces ordres. En effet, un tel ordre est défini comme 'une instruction donnée par un participant de transférer la propriété d'un ou de plusieurs titres ou le droit à un ou à plusieurs titres par le biais d'une inscription dans un registre, ou sous une autre forme'. Les systèmes qui sont chargés exclusivement de l'exécution de tels ordres relatifs à des titres (ainsi que des obligations financières afférentes) sont, en droit belge, désignés en tant que systèmes de règlement-titres ».

Ces explications figureront utilement dans le commentaire de la disposition.

6. À la question de savoir si, à l'article 1er/1, 2°, alinéa 2, en projet, la réglementation adoptée par la BNB le sera sur le fondement de l'article 8 ou 12*bis* de la loi du 22 février 1998, ou sur une autre disposition légale, la déléguée a répondu ce qui suit :

« Artikel 3 van het wetsontwerp herneemt op dit punt louter de huidige bepaling in de wet van 28 april 1999, aangezien deze niet wordt gewijzigd door Verordening 2024/886. Deze kwestie maakt als dusdanig dus niet het voorwerp uit van de wijzigingen die worden aangebracht via het wetsontwerp. Er wordt op dit vlak dus gekozen voor de continuïteit.

Niettemin kan gewezen worden op de volgende passage uit de memorie van toelichting bij artikel 3 van de wet van 26 september 2011: 'In de definitie van een 'instelling' in artikel 3, 2°, wordt voortaan door de Nationale Bank van België vastgesteld of het gerechtvaardigd is een rechtspersoon die deelneemt aan een effectenafwikkelingssysteem gelijk te stellen met een 'instelling' in het licht van het systeemrisico. Deze vaststelling past in de bevoegdheden die de Nationale Bank van België uitoefent inzake toezicht ('oversight'), met name krachtens artikel 8 van haar organieke wet. Deze vaststelling beoogt het bestaan van een systeemrisico te objectiveren en te vermijden dat het bestaan van een dergelijk risico – en dus de bescherming van de Finaliteitswet – ten aanzien van een rechtspersoon die deelneemt aan een effectenafwikkelingssysteem door een rechter van de hand wordt gewezen'.

Hieruit blijkt dat de betrokken bevoegdheid van de Bank een oversightbevoegdheid is in de zin van artikel 8 van haar organieke wet. Bijgevolg kan de Bank ter zake een reglement uitvaardigen overeenkomstig artikel 8, § 2 van de organieke wet ».

Ces explications figureront utilement dans le commentaire de la disposition.

Article 5

Dans la phrase liminaire, les mots « Dans l'article 42, § 1er, 2°, a) » seront remplacés par les mots « Dans l'article 42, § 1er, alinéa 1er, 2°, a) ».

Article 8

Interrogée sur l'adaptation du terme « défaillance » de l'article 3, 3), du règlement (UE) 2024/886 au contexte belge, et en particulier sur les raisons justifiant, dans le contexte juridique belge, de le définir comme la « procédure de liquidation collective consistant dans la faillite ou dans la liquidation de l'établissement au sens du Code des sociétés et des associations », la déléguée a répondu ce qui suit :

« Deze formulering is ontleend aan het bepaalde in artikel 42, § 3 en artikel 194, § 4 van de wet van 11 maart 2018, wat de bescherming van geldmiddelen bij betalingsinstellingen respectievelijk instellingen voor elektronisch geld betreft. Deze bepalingen regelen de bescherming van geldmiddelen voor de gevallen waarin een instelling in gebreke blijft en een collectieve procedure wordt toegepast, ongeacht of het om een procedure van faillissement gaat of om een vereffening volgens een collectieve procedure op grond van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen. Het wetsontwerp trekt die benadering door naar het vereiste dat een afwikkelingsplan niet alleen wordt opgesteld met het oog op de toepassing in geval van faillissement, maar meer algemeen voor elk geval van vereffening en beëindiging van de activiteiten van de betrokken instelling volgens een collectieve procedure overeenkomstig het WVV. Hiervoor wordt steun gevonden in:

– de NL, FR en EN taalversies van artikel 35*bis*, die respectievelijk als volgt luiden en dus niet éénduidig op enkel een faillissementsprocedure lijken betrekking te hebben: 'een afwikkelingsplan voor het geval van een faillissement', 'un plan de liquidation en cas de défaillance' en 'a winding-up plan in case of failure';

– de laatste alinea van artikel 35*bis*, paragraaf 1 van Richtlijn 2015/2366, dat als volgt luidt: '... en bevat dit plan een beschrijving van de door de betalingsinstelling of instelling voor elektronisch geld in geval van beëindiging van haar betalingsdiensten te nemen maatregelen op het gebied van risicobeperking die de uitvoering van nog niet volledig uitgevoerde betalingstransacties en de beëindiging van bestaande contracten waarborgen'. (wat de gevallen van beëindiging van de betalingsdiensten dus niet beperkt tot enkel en alleen de gevallen van faillissement) ».

Ces explications figureront utilement dans le commentaire de la disposition.

Article 13

À l'article 154/6, § 1er, alinéa 1er, en projet de la loi du 11 mars 2018 'relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement, et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement', à la question de savoir si les « conditions fixées par la Banque » seront adoptées par un règlement pris sur le fondement de l'article 8 ou 12*bis* de la loi du 22 février 1998 ou sur une autre disposition légale, la déléguée a répondu ce qui suit :

« De Bank kan haar verwachtingen ter zake ter kennis brengen aan de hand van mededelingen of circulaire (meegedeeld aan de betrokken instellingen en gepubliceerd op haar website), maar desgewenst ook bij reglement als bedoeld in artikel 8, § 2 van de wet van 22 februari 1998. Zie in dezelfde zin bijv. artikel 10 en artikel 168, § 1 van de wet van 11 maart 2018 (verwachtingen gepubliceerd via circulaire) ».

Dès lors que la disposition en projet met en place la procédure visant à donner ou refuser l'accès aux établissements de paiement et aux établissements de monnaie électronique à un système, les « conditions » relatives à la composition du dossier administratif doivent être fixées, afin de remplir les exigences de prévisibilité et d'accessibilité, dans un règlement pris en application de l'article 12*bis* de la loi du 22 février 1998.

La disposition en projet sera revue en ce sens.

Article 9

Dans le paragraphe 1er en projet, il convient d'écrire « de l'article 42, § 1er, alinéa 1er, 2°, ou de l'article 194, § 1er, alinéa 1er, 2°, ».

Article 14

Pour aligner le régime sur celui déjà prévu au paragraphe 1er, 2°, du même article en matière d'astreinte, les mots « , l'entité entendue ou à tout le moins convoquée » seront ajoutés entre les mots « la Banque peut » et les mots « révoquer une autorisation donnée en vertu de l'article 154/6, § 2 ».

Article 17

Aux 3° et 4°, dans la version française, les mots « sont supprimés » seront chaque fois remplacés par les mots « sont abrogés ».

Article 18

Dans la version française de l'article 267/5/4, § 2/2, 2°, en projet de la loi du 25 avril 2014 'relative au statut et au contrôle des établissements de crédit', les mots « paragraphe 2, point 2 » seront remplacés par les mots « paragraphe 2, 2° ».

*

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten ‘op de Raad van State’, gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving zich, overeenkomstig artikel 84, § 3, van de gecoördineerde wetten, voornamelijk tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, de rechtsgrond[‡] en de vraag of de voorgeschreven vormvereisten zijn vervuld.

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

1. Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’ (hierna: “de AVG”), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van de preambule ervan, alsook in voorkomend geval met artikel 2, tweede lid, van de wet van 30 juli 2018 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens’, schrijft voor dat de toezichthoudende autoriteit, *in casu* de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’, moet worden geraadpleegd bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel, in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

In casu heeft artikel 10 van het voorontwerp betrekking op een dergelijke verwerking.

Op de vraag of de Gegevensbeschermingsautoriteit geraadpleegd is, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Neen, het betreft de letterlijke omzetting van de bepalingen van de (gewijzigde) richtlijn die een verwerking van persoonsgegevens inhouden. De legaliteit en finaliteit van de verwerking vloeien hieruit voort.

Bovendien betreft het geen nieuwe verwerking door de Bank, aangezien de Bank in het kader van haar toezicht op financiële instellingen reeds identieke of gelijkaardige persoonsgegevens verwerkt voor gelijkaardige controledoelstellingen. Zie bijv. art. 10 van de wet van 11 maart 2018 (identiteit van aandeelhouders, leiders, commissarissen), art. 335, § 1 van de wet van 25 april 2014 (identiteit van de leiding, de compliancefunctie, personen die onafhankelijke controlefuncties uitoefenen), etc. Zoals op de website van de GBA wordt vermeld, moet de GBA worden geraadpleegd wanneer het gaat om een normatieve tekst ‘die voorziet in een nieuwe verwerking van persoonsgegevens (bijv. het opzetten van een nieuwe gegevensbank), of die een bestaande verwerking specificeert of wijzigt (bijv. invoering van nieuwe persoonsgegevens in een bestaande gegevensbank)’. Het wetsontwerp voorziet niet in een nieuwe verwerking van persoonsgegevens of in een wijziging van een bestaande verwerking.

[‡] Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

De Bank verwerkt deze gegevens in overeenstemming met het op haar toepasselijk wettelijk kader (in het bijzonder wat de categorie van verwerkte gegevens, betrokken personen, nagestreefde doelstellingen en bewaartermijnen betreft), zoals nader toegelicht in de privacyverklaring voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van prudentiële en AML/CFT-toezichtstaken.

In het licht van het voorgaande is een consultatie van de GBA dus niet vereist.”

Die uitleg kan echter niet gevolgd worden. Artikel 36, lid 4, van de AVG lijkt niet de minste ruimte te laten om te beoordelen of een wetgevingsmaatregel of een regelgevingsmaatregel al dan niet aan de toezichthoudende autoriteit hoort te worden voorgelegd. Het volstaat dat die maatregel betrekking heeft op een gegevensverwerking zoals bepaald in artikel 2, lid 1, van de AVG, opdat de Gegevensbeschermingsautoriteit geconsulteerd dient te worden.¹

Dat geldt *in casu* nog meer, daar artikel 10 van het voorontwerp een nieuwe gegevensverwerking inhoudt in het kader van een regeling die nieuwe eisen omvat inzake governance, mechanismen voor interne controle en regelingen voor het gebruik van diensten op het stuk van informatie- en communicatietechnologieën.

In zoverre artikel 10 van het voorontwerp betrekking heeft op een verwerking van persoonsgegevens, moet het advies van die autoriteit worden ingewonnen.

2. Op de vraag of de Europese Centrale Bank vooraf geraadpleegd is, zoals voorgeschreven door artikel 2, lid 1, van beschikking 98/415/EG van de Raad van 29 juni 1998 ‘betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen’, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Nee. De opdrachten waarmee de Bank op grond van Verordening 2024/886 belast wordt, sluiten naadloos aan bij en liggen in het verlengde van de prudentiële toezichts- en oversighttaken waarmee de Bank vandaag de dag al belast is. Als autoriteit die belast is met het toezicht op betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld, komt de Bank *de facto* als enige in aanmerking om te beoordelen of betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld voldoen aan de vereisten van het wetsontwerp. Zoals hierboven aangehaald, betreffen de bepalingen van Richtlijn 2024/1174 pure omzetting zonder dat zij enige impact hebben op de werking en organisatie van de Bank als afwikkelingsautoriteit. In die omstandigheden is een consultatie van de ECB niet vereist.”

¹ Zie met name advies 77.312/2 van 14 januari 2025 over een ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 16 maart 2025 ‘tot omzetting van sommige bepalingen van de richtlijn (EU) 2022/2464 van het Europees parlement en de raad van 14 december 2022 tot wijziging van verordening (EU) nr. 537/2014, richtlijn 2004/109/EG, richtlijn 2006/43/EG en richtlijn 2013/34/EU, met betrekking tot duurzaamheidsrapportering door ondernemingen, en houdende diverse bepalingen’.

Overeenkomstig artikel 1, lid 2, van beschikking 98/415/EG hoeven de lidstaten de ECB niet te raadplegen over de omzetting van richtlijnen van de Unie in nationaal recht.² Over die uitzondering zegt de “Gids voor het raadplegen van de Europese Centrale Bank”³ het volgende:

“De reden voor deze vrijstelling is dat de ECB overeenkomstig artikel 127, lid 4 van het Verdrag reeds geraadpleegd zal zijn over het voorstel voor een Unie-besluit en het derhalve onnodig is de adviesfunctie van de ECB ook toe te passen op ontwerpen van wettelijke bepalingen die uitsluitend dat Unie-besluit omzetten. De ECB is van mening dat dezelfde vrijstelling geldt voor ontwerpen van wettelijke bepalingen ter uitvoering van Unie-verordeningen, op voorwaarde dat deze geen invloed hebben op aangelegenheden op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, welke invloed verschilt van die van de verordening zelf (waarover de Unie-instellingen de ECB zullen hebben geraadpleegd).”⁴

In die gids staat ook het volgende te lezen:

“Indien de ontwerpwetgeving een groot aantal bepalingen over uiteenlopende aangelegenheden bevat, beveelt de ECB aan dat de raadplegende autoriteit aangeeft over welke ontwerpen van bepalingen met name ECB-opmerkingen worden verwacht. Dit is met name van belang wanneer de ontwerpen van wettelijke bepalingen hoofdzakelijk gericht zijn op de omzetting of de inwerkingstelling van wetgeving van de Unie, maar ook aanvullende bepalingen bevatten die verder gaan dan simpelweg omzetting.”

Volgens de omzettingstabel strekken de artikelen 12 en 13 van het voorontwerp *in casu* tot omzetting van artikel 35*bis*, leden 1 en 2, van richtlijn (EU) 2015/2366, zoals het is ingevoegd bij artikel 3, 3), van verordening 2024/886.

Die artikelen belasten de NBB evenwel met opdrachten die de richtlijn niet uitdrukkelijk aan de nationale banken toevertrouwt en behelzen dus meer dan louter een omzetting. Dat geldt ook voor het ontworpen artikel 1/1, 2°, tweede lid, van de wet van 28 april 1999 (artikel 3 van het voorontwerp).

Die bepalingen moeten bijgevolg om advies worden voorgelegd aan de ECB.

² Zie in dat verband met name advies 73.508/2 van 14 juni 2023 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 23 november 2023 ‘betreffende het Garantiefonds voor financiële diensten’, *Parl.St.* Kamer 2022-23, nr. 55-3535/1, 87-108, en advies 76.272/2 van 24 juni 2024 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 25 maart 2025 ‘betreffende digitale operationele weerbaarheid voor de financiële sector en houdende diverse bepalingen’, *Parl.St.* Kamer 2024-25, nr. 56-569/1, 87-95.

³ Te raadplegen op het volgende adres: <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/consultationguide201510.nl.pdf>.

⁴ Zie in dat verband advies 76.272/2.

3. Artikel 19.6 van de wet van 22 februari 1998 ‘tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België’ bepaalt het volgende:

“Het [directiecomité van de NBB] verstrekt advies aan de verschillende overheden die een wettelijke of reglementaire macht uitoefenen voor elk ontwerp van wetgevende of reglementaire akte die de toezichtsoverdrachten betreft waarmee de Bank belast is of zou worden”.

Op de vraag of het directiecomité van de NBB om advies verzocht is, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“De bepalingen van het wetsontwerp zijn voorbereid door de diensten van de Bank, en, wat de omzetting van de bepalingen van Verordening 2024/886 betreft, goedgekeurd door het Directiecomité van de Bank op 29 oktober 2024 (zie uittreksel in bijlage). De bepalingen van Richtlijn 2024/1174 betreffen pure omzetting zonder dat zij enige impact hebben op de werking en organisatie van de Bank als afwikkelingsautoriteit. Er werd geen advies aan het Directiecomité gevraagd op grond van artikel 19, § 6 van de wet van 22 februari 1998, en gelet op het voorgaande is dergelijk advies ook niet nodig.”

Uit het document dat door de gemachtigde is bezorgd, blijkt evenwel niet dat artikel 13 van het voorontwerp om advies voorgelegd is aan het directiecomité van de NBB.⁵ Artikel 19.6 van de wet van 22 februari 1998 laat echter niet de minste ruimte om te beoordelen of een ontwerp van wetgevende of reglementaire akte al dan niet aan het directiecomité van de NBB hoort te worden voorgelegd. Het advies is nodig zodra dat ontwerp betrekking heeft op de toezichtsoverdrachten waarmee de NBB belast is of zou worden.⁶

De steller van het voorontwerp moet er bijgevolg op toezien dat het advies van het directiecomité van de NBB wordt ingewonnen.

4. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst naar aanleiding van het vervullen van die vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan die niet louter vormelijk zijn en evenmin het resultaat zijn van het gevolg dat aan dit advies gegeven wordt, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen op hun beurt om advies aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd, overeenkomstig artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten ‘op de Raad van State’.

⁵ Het document vermeldt gewoon het akkoord van het directiecomité over een “Beleidsnota - Directe toegang tot SFD-designated betaalsystemen betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld”, maar niet over het voorliggende ontwerp.

⁶ Zie in die zin advies 76.272/2.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP

Artikel 3

1. Op de vraag waarom de beursvennootschappen worden vermeld in het ontworpen artikel 1/1, 2°, eerste lid, b), van de wet van 28 april 1999 ‘houdende omzetting van Richtlijn 98/26/EG van 19 mei 1998 betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen’, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Het Europees recht en het recht van de meeste lidstaten van de EU kennen enkel de notie van ‘beleggingsondernemingen’, terwijl naar Belgisch recht de beursvennootschappen een bijzondere categorie van beleggingsondernemingen zijn (zie art. 2 van de wet van 20 juli 2022 op het statuut van de beursvennootschappen). Om alle twijfel uit te sluiten wordt in het wetsontwerp verduidelijkt dat beleggingsondernemingen ook de beursvennootschappen omvatten.”

Het verdient aanbeveling die uitleg op te nemen in de commentaar op de bepaling.

2. Wat betreft de Franse tekst van het ontworpen artikel 1/1, 2°, eerste lid, c), ligt het voor de hand dat het concept “garantie de l'État” niet alleen slaat op de garantie van de federale overheid, maar ook op de garantie van elke andere overheid, zoals overigens blijkt uit de Nederlandse tekst, waarin sprake is van “overheidsgarantie”.

3. Op de vraag waarom in de Franse tekst van het ontworpen artikel 1/1, 2°, eerste lid, d), het woord “activités” wordt gebruikt in plaats van het woord “fonctions”,⁷ heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“De term ‘activités’ sluit nauwer aan bij het Nederlandse ‘werkzaamheden’, zonder dat dit inhoudelijk verschilt van ‘fonctions’. De Franse versie van de wet van 28 april 1999 hanteert vandaag de dag overigens al de term ‘activités’ en niet ‘fonctions’. Er wordt op dit vlak gekozen voor continuïteit.”

4. In de Franse tekst van de tussenzin die in het ontworpen punt 2°, eerste lid, volgt op punt d),⁸ moeten de woorden “qui participe à un système et qui est chargée” vervangen worden door de woorden “qui participe à un système et qui est chargé”, dit ter wille van de rechtszekerheid en om te onderstrepen dat wordt verwezen naar alle entiteiten die in het eerste lid worden bedoeld.

⁷ Gebruikt in artikel 3 van verordening (EU) 2024/886, dat bij het voorontwerp ten uitvoer gelegd wordt in Belgisch recht.

⁸ Afgeraden wordt in een opsomming een tussenzin te gebruiken die de opsomming onderbreekt om aanvullende informatie toe te voegen over een opgesomd onderdeel (*Beginnelsen van de wetgevingstechniek - Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, www.raadvst-consetat.be, tab “Wetgevingstechniek”, aanbeveling 60).

5. De gemachtigde is gevraagd of het begrip “Rechtspersonen die deelnemen aan één van de effectenafwikkelingssystemen” in het ontworpen artikel 1/1, 2°, tweede lid, overeenstemt met het geval waarnaar verwezen wordt in artikel 2, b), *in fine*, van richtlijn 98/26/EG, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2024/886, te weten – “[i]ndien een systeem volgens de nationale wetgeving onder toezicht staat en uitsluitend overboekingsopdrachten als bedoeld in punt i), tweede streepje, uitvoert, alsmede de uit dergelijke opdrachten voortvloeiende betalingen” – ondernemingen “die in dat systeem deelnemen en verantwoordelijkheid dragen voor het nakomen van de financiële verplichtingen die ontstaan uit overboekingsopdrachten binnen dat systeem”. De gemachtigde heeft het volgende geantwoord:

“Artikel 3 van het wetsontwerp herneemt op dit punt louter de huidige bepaling in de wet van 28 april 1999, aangezien deze niet wordt gewijzigd door Verordening 2024/886. Deze kwestie maakt als dusdanig niet het voorwerp uit van de wijziging die wordt aangebracht via het wetsontwerp. Er wordt op dit vlak dus gekozen voor de continuïteit.

Niettemin kan erop gewezen worden dat deelnemers aan de Belgische systemen bedoeld in artikel 2, § 1, b) van de wet van 28 april 1999 (effectenafwikkelingssystemen) per definitie verantwoordelijkheid dragen voor het nakomen van de financiële verplichtingen die ontstaan uit overboekingsopdrachten die zij invoeren binnen dat systeem. En d’autres termes, les systèmes de règlement-titres désignés à l’article 2, § 1, b) de la loi du 28 avril 1999 sont, en droit belge, les systèmes qui, surveillés conformément à la législation nationale, n’exécutent que des ordres de transfert au sens du point i), deuxième tiret de l’article 2 de la directive 98/26/CE ainsi que les paiements résultant de ces ordres. En effet, un tel ordre est défini comme ‘une instruction donnée par un participant de transférer la propriété d’un ou de plusieurs titres ou le droit à un ou à plusieurs titres par le biais d’une inscription dans un registre, ou sous une autre forme’. Les systèmes qui sont chargés exclusivement de l’exécution de tels ordres relatifs à des titres (ainsi que des obligations financières afférentes) sont, en droit belge, désignés en tant que systèmes de règlement-titres.”

Het verdient aanbeveling die uitleg op te nemen in de commentaar op de bepaling.

6. In verband met het ontworpen artikel 1/1, 2°, tweede lid, is de gemachtigde gevraagd of de reglementering door de NBB vastgesteld moet worden op grond van artikel 8 of 12*bis* van de wet van 22 februari 1998, dan wel op grond van een andere wetsbepaling. De gemachtigde heeft het volgende geantwoord:

“Artikel 3 van het wetsontwerp herneemt op dit punt louter de huidige bepaling in de wet van 28 april 1999, aangezien deze niet wordt gewijzigd door Verordening 2024/886. Deze kwestie maakt als dusdanig dus niet het voorwerp uit van de wijzigingen die worden aangebracht via het wetsontwerp. Er wordt op dit vlak dus gekozen voor de continuïteit.

Niettemin kan gewezen worden op de volgende passage uit de memorie van toelichting bij artikel 3 van de wet van 26 september 2011: ‘In de definitie van een ‘instelling’ in artikel 3, 2°, wordt voortaan door de Nationale Bank van België vastgesteld of het gerechtvaardigd is een rechtspersoon die deelneemt aan een effectenafwikkelingssysteem gelijk te stellen met een ‘instelling’ in het licht van het systeemrisico. Deze vaststelling past in de bevoegdheden die de Nationale Bank van België uitoefent inzake toezicht (‘oversight’), met name krachtens artikel 8 van haar organieke wet. Deze vaststelling beoogt het bestaan van een systeemrisico te objectiveren en te vermijden dat het bestaan van een dergelijk risico – en dus de bescherming van de Finaliteitswet – ten

aanzien van een rechtspersoon die deelneemt aan een effectenafwikkelingssysteem door een rechter van de hand wordt gewezen.'

Hieruit blijkt dat de betrokken bevoegdheid van de Bank een oversightbevoegdheid is in de zin van artikel 8 van haar organieke wet. Bijgevolg kan de Bank ter zake een reglement uitvaardigen overeenkomstig artikel 8, § 2 van de organieke wet."

Het verdient aanbeveling die uitleg op te nemen in de commentaar op de bepaling.

Artikel 5

In de inleidende zin moeten de woorden "In artikel 42, § 1, 2°, a)" vervangen worden door de woorden "In artikel 42, § 1, eerste lid, 2°, a)".

Artikel 8

Op een vraag over de aanpassing van het begrip "faillissement", gebruikt in artikel 3, 3), van verordening (EU) 2024/886, aan de Belgische context, en in het bijzonder op de vraag hoe wordt verantwoord dat dat begrip in de Belgische juridische context wordt gedefinieerd als de "collectieve procedure bestaande uit het faillissement of de vereffening van de instelling in de zin van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen", heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"Deze formulering is ontleend aan het bepaalde in artikel 42, § 3 en artikel 194, § 4 van de wet van 11 maart 2018, wat de bescherming van geldmiddelen bij betalingsinstellingen respectievelijk instellingen voor elektronisch geld betreft. Deze bepalingen regelen de bescherming van geldmiddelen voor de gevallen waarin een instelling in gebreke blijft en een collectieve procedure wordt toegepast, ongeacht of het om een procedure van faillissement gaat of om een vereffening volgens een collectieve procedure op grond van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen. Het wetsontwerp trekt die benadering door naar het vereiste dat een afwikkelingsplan niet alleen wordt opgesteld met het oog op de toepassing in geval van faillissement, maar meer algemeen voor elk geval van vereffening en beëindiging van de activiteiten van de betrokken instelling volgens een collectieve procedure overeenkomstig het WVV. Hiervoor wordt steun gevonden in:

– de NL, FR en EN taalversies van artikel 35*bis*, die respectievelijk als volgt luiden en dus niet éénduidig op enkel een faillissementsprocedure lijken betrekking te hebben: 'een afwikkelingsplan voor het geval van een faillissement', 'un plan de liquidation en cas de défaillance' en 'a winding-up plan in case of failure';

– de laatste alinea van artikel 35*bis*, paragraaf 1 van Richtlijn 2015/2366, dat als volgt luidt: '... en bevat dit plan een beschrijving van de door de betalingsinstelling of instelling voor elektronisch geld in geval van beëindiging van haar betalingsdiensten te nemen maatregelen op het gebied van risicobeperking die de uitvoering van nog niet volledig uitgevoerde betalingstransacties en de beëindiging van bestaande contracten waarborgen'. (wat de gevallen van beëindiging van de betalingsdiensten dus niet beperkt tot enkel en alleen de gevallen van faillissement)."

Het verdient aanbeveling die uitleg op te nemen in de commentaar op de bepaling.

Artikel 13

In verband met het ontworpen artikel 154/6, § 1, eerste lid, van de wet van 11 maart 2018 ‘betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen’ is de gemachtigde gevraagd of de “door de Bank gestelde voorwaarden” moeten worden bepaald bij een reglement vastgesteld op grond van artikel 8 of 12*bis* van de wet van 22 februari 1998 dan wel op grond van een andere wetsbepaling. De gemachtigde heeft het volgende geantwoord:

“De Bank kan haar verwachtingen ter zake ter kennis brengen aan de hand van mededelingen of circulaires (meegedeeld aan de betrokken instellingen en gepubliceerd op haar website), maar desgewenst ook bij reglement als bedoeld in artikel 8, § 2 van de wet van 22 februari 1998. Zie in dezelfde zin bijv. artikel 10 en artikel 168, § 1 van de wet van 11 maart 2018 (verwachtingen gepubliceerd via circulaire).”

Aangezien de ontworpen bepaling de procedure invoert inzake het verlenen of weigeren van toegang tot een betalingssysteem aan betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld, moeten de “voorwaarden” in verband met de samenstelling van het administratief dossier vastgelegd worden in een reglement dat wordt vastgesteld met toepassing van artikel 12*bis* van de wet van 22 februari 1998, zodat aan de vereisten inzake voorzienbaarheid en toegankelijkheid wordt voldaan.

De ontworpen bepaling moet in die zin worden herzien.

Artikel 9

In de ontworpen paragraaf 1 dient men te schrijven: “artikel 42, § 1, eerste lid, 2°, of artikel 194, § 1, eerste lid, 2°,”.

Artikel 14

Om de regeling af te stemmen op de regeling waarin paragraaf 1, 2°, van hetzelfde artikel al in verband met dwangsommen voorziet, moeten de woorden “, na de entiteit te hebben gehoord of haar ten minste te hebben opgeroepen,” worden ingevoegd tussen de woorden “kan de Bank” en de woorden “een krachtens artikel 154/6, § 2, verleende toestemming intrekken”.

Artikel 17

In de Franse tekst van de punten 3° en 4° moeten de woorden “sont supprimés” telkens worden vervangen door de woorden “sont abrogés”.

Artikel 18

In de Franse tekst van het ontworpen artikel 267/5/4, § 2/2, 2°, van de wet van 25 april 2014 ‘op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen’ moeten de woorden “paragraphe 2, point 2” vervangen worden door de woorden “paragraphe 2, 2°”.

LE GREFFIER – DE GRIFFIER

LE PRÉSIDENT – DE VOORZITTER

Béatrice DRAPIER FACCO

Patrick RONVAUX